

alt kommer til alt, nærmest maatte karakteriseres som en Bordtale. Vi ved jo nok, at naar man holder Bordtaler, er man tilbøjelig til at se bort fra alle Vanskeligheder og male Billedet saa lyst som overhovedet muligt og antyde, at alle disse Vanskeligheder kun er til for at overvindes. Det vil nu inden saa meget længe vise sig, om der har været et virkeligt Grundlag for de Udtalelser angaaende Valutasituationen, som Finansministeren fremsatte ved sin Forelæggelsestale, og jeg kan forsikre Finansministeren om, at skulde der vise sig ikke at være et saadant Grundlag, skulde det vise sig, at disse Udtalelser nærmest kommer ind under Kategorien Bordtale, kan jeg forsikre Ministeren om, at jeg vanskeligt kan tænke mig, at Folketingets Medlemmer sætter Pris paa fra denne Talerstol at høre Bordtaler. Her holder man kun af at høre, og da i ganske særlig Grad fra Ministeriets Side, saadanne Udtalelser, om hvilke man senere kan sige, at de viste sig i høj Grad at have Realiteter i sig. Imidlertid, Fremtiden vil jo vise, om den paagældende Udtalelse, hvor besynderlig den end forekommer mig at være, virkelig har været en berettiget Forjættelse for den nærmeste Fremtid, eller om det stik modsatte vil være Tilfældet.

Angaaende den politiske Situation har jo saavel det ærede Medlem Hr. Rode som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalt sig i deres Ordførertaler. Det ærede Medlem Hr. Rode vender med Hensyn til dette Spørgsmaal stadig tilbage til: en Samling paa bredt demokratisk Grundlag. Jeg forstaaer det ærede Medlems Udtalelse saaledes, at under dette Samarbejde hører i alt Fald hele det socialdemokratiske og vel sagtens ogsaa hele det radikale Parti, medens jeg vanskeligt vil kunne forestille mig, at det ærede Medlem Hr. Rode tænker sig, at ogsaa hele Venstre skulde komme til at høre med til Kategorien: et bredt demokratisk Grundlag. Saa vidt jeg kan tænke mig, er der ikke stor Sandsynlighed for, at der paa dette Omraade skulde ske særdeles meget i Retning af det, det ærede Medlem Hr. Rode ønsker, idet det er mit Skøn efter de Udtalelser, som er fremkommet fra ret forskellig Side indenfor Partiet Venstre, at Forskellen i Opfattelsen med Hensyn til meget betydelige Spørgsmaal er saa stor, at der meget vanskeligt kan tænkes at komme et nøje Samarbejde i Gang, i hvert Fald i en nogenlunde nær Fremtid, mellem Venstre og de Radikale.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremkom, som allerede bemærket, ogsaa

med enkelte politiske Udtalelser, og navnlig bed jeg Mærke i en, som falder godt i Traad med, hvad Partiet Venstre i den senere Tid, jeg kunde fristes til at sige i Tide og Utide, har været tilbøjeligt til at fremsætte, nemlig den, at Partiet Venstre er et ganske selvstændigt Parti, som kun har at tage Hensyn til, hvad de selv mener er rigtigt. At Partiet Venstre er et saadant selvstændigt Parti, er selvfølgelig, men Selvfølgeligheder behøver man strengt taget ikke at gentage saa ofte, som det synes, at Venstre er tilbøjeligt til at fremkomme med denne Udtalelse. Jeg forstaaer det ærede Medlem Hr. N. Neergaard saaledes, at Venstre uden Hensyn til, hvad f. Eks. maaske det konservative Folkeparti maatte kunne ønske, forbeholder sig at give Tilslutning til Forslag fra Socialdemokratiets Side, forudsat naturligvis, at disse Forslags Indhold er af en saadan Natur, at Venstre i Kraft af sin Overbevisning kan give dem sin Tilslutning. Det forekommer mig, at denne Udtalelse paa den ene Side er rigtig og paa den anden Side ogsaa for saa vidt interessant, som den altsaa er blevet fremsat ved denne Lejlighed og af Venstrepartiets Fører. Men naar Stillingen er den, vil jeg gaa ud fra, og det er det, der i dette Øjeblik for mig har en ganske særlig Interesse, at Venstre vil se paa det paa ganske samme Maade, hvad enten det kommer til at dreje sig om, at Venstre og Socialdemokrater i Forening gennemfører et eller andet, eller at det konservative Folkeparti og Socialdemokratiet i Forening gennemfører et eller andet. Det kan jo ikke nægtes, at naar Socialdemokraterne og de Konservative i et eller andet sagligt Spørgsmaal ser ens paa Tingene, er Venstre altid tilbøjeligt til at hævde, at her er der sket noget, som viser, i hvor høj Grad det konservative Folkeparti i Virkeligheden lægger an paa at komme til at samarbejde med Socialdemokraterne, hvorimod Venstre, naar de selv har gjort noget tilsvarende, aldrig har kunnet faa Øje paa, at der kunde være sket noget, som berettigede til Kritik. Det Standpunkt, Venstre har indtaget, forekommer mig at være det rette, men saa haaber jeg ogsaa, at Venstre vil forstaa at behandle et muligt Samarbejde i enkelte Tilfælde mellem Konservative og Socialdemokrater paa ganske samme Maade, som de behandler Samarbejdet mellem dem selv og Socialdemokraterne. Gennem disse Udtalelser har jeg for mit personlige Vedkommende uden paa nogen Maade at kunne tale paa Partiets Vegne villet hævde, at hvor der er en saglig Be-